

«επέινασα γαρ, και εδώκατέ μοι φαγείν,... γυμνός, και περιεβάλετέ με»

Ορθοδοξία / Κοινωνικά θέματα

Ιερομόναχος Αλέξιος Γιαννιός, Μετοχιάρης Ιεράς Μονής Ταξιαρχών Αστερίου Υμηττού

Μία από τις πολλές δραστηριότητες του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών είναι και οι εβδομαδιαίες επισκέψεις σε αστέγους στο κέντρο της Αθήνας.

Οι επισκέψεις αυτές ξεκίνησαν από το φιλόπτωχο ταμείο του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Παπάγου πριν από 9 χρόνια. Τότε επισκεπτήκαμε κάποιους αστέγους στην περιοχή του Μοναστηρακίου δίνοντάς τους τρόφιμα, ρούχα και κλινοσκεπάσματα, για να προστατευτούν από το ψύχος του χειμώνα. Όταν αναφέραμε στον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπό μας κ.κ. Ιερώνυμο την επίσκεψη αυτή, μας πρόέτρεψε να συνεχίσουμε και να την εντάξουμε στις δραστηριότητες του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Συ συνεργασία με τον Γενικό Διευθυντή του Γ.Φ.Τ. π. Βασίλειο Χαβάτζα, από τότε και κάθε Τρίτη βράδυ 21:00 - 23:00 γίνονται εβδομαδιαίες επισκέψεις στους νεόπτωχους αστέγους, Έλληνες και αλλοδαπούς που βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας.

Σε συνεργασία με τους Ιερούς ναούς της Αρχιεπισκοπής, αλλά και άλλων Μητροπόλεων (π.χ. Ν. Ιωνίας, Ι.Ν. Αγίου Ευσταθίου) κάθε Τρίτη βράδυ πραγματοποιούνται εξορμήσεις αγάπης, στους αναγκασμένους αυτούς αδελφούς του Χριστού που εξαιτίας της οικονομικής κρίσης έχασαν την εργασία τους, την οικογενειακή θαλπωρή, την υγεία τους την ψυχική και βρέθηκαν ως επαίτες στο δρόμο με ένα σάκο ρούχα και στρώμα τις πλάκες των πεζοδρομίων.

Οι εμπειρίες πολλές και διδακτικές για όλους εμάς που επισκεπτόμαστε αυτούς τους συνανθρώπους μας. Ο καθένας έχει και τη δική του ιστορία να μας διηγηθεί για το πώς ενώ είχε και κατείχε στη ζωή αυτή, από μια αδέξια κίνηση, από μια κακή στιγμή, από την έλλειψη αγάπης της οικογένειάς του, από κατάσχεση της περιουσίας του, ή ακόμη και ως πρόσφυγας βρέθηκε στην κατάσταση αυτή να βιώνει ως άστεγος την πορεία του σε αυτόν τον κόσμο. Δεν μπορούμε εύκολα να κατανοήσουμε την ψυχολογία, τη δυστυχία και τις περιπέτειες αυτών των ανθρώπων. Ο καθένας έχει ανάγκη περισσότερο της αγάπης μας, να του σφίξουμε το χέρι και να του πούμε ότι είμαστε κοντά του, και συμπάσχουμε μαζί του, από το δέμα των τροφίμων που του προσφέρουμε. Έχει ανάγκη να νιώσει την αγάπη και την ανθρωπιά μας παρά την τροφή που μπορεί να τη βρει ακόμα και στα σκουπίδια που φάχνει για να κορέσει την πείνα του. Δυστυχώς έχουμε κλειστεί στο καβούκι του εγωισμού μας και δεν μπορούμε να κατανοήσουμε το μέγεθος της δυστυχίας, τη μοναξιά και της απομόνωσης αυτών των ανθρώπων. Ζουν στον δρόμο, χωρίς ρούχα, σκεπάσματα, φαγητό, ιδιαίτερο χώρο υγιεινής, λουτρό και τις πιο απλές

ανέσεις που έχουμε εμείς. Πολλές φορές γυρίζοντας στο κελί του μοναστηριού μου ελεεινολογώ τον εαυτό μου γιατί εγώ έχω κεραμίδι στο κεφάλι μου, ζέστη, στρώμα, μαξιλάρι, σκέπασμα, φαγητό, ενώ συνάνθρωποί μου, που και γι αυτούς πόνεσε κάποια μάνα να τους φέρει σαυτόν τον κόσμο και είναι ζωντανές εικόνες Θεού, στερούνται όλων αυτών που εγώ όπως και ο καθένας μας απολαμβάνουμε.

Πολλές φορές τους συναντάμε και τους προσπερνάμε χωρίς καν να τους δώσουμε σημασία καμία. Ξεχνάμε το ψαλμικό λόγιο: «Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελλατθήσονται παντός αγαθού». Αν θελήσει ο Θεός και εμείς μπορεί να βρεθούμε σε πολλή πιο δύσκολη θέση από αυτούς και να χάσουμε σε μια μέρα χρήματα, κτήματα, υγεία και αγαπημένα πρόσωπα όπως ο Δίκαιος Ιώβ.

Κάποιοι κακοπροαίρετοι και πικρόχολοι θα πουν: γιατί η Εκκλησία δεν τους δίνει στέγη, γιατί δεν τους βάζει σε ιδρύματα. Και αυτό το κάνει (π.χ. Ι.Ν. Αγίων Ασωμάτων Θησείου, Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Πευκακίων κ.ά.). Όμως οι άνθρωποι αυτοί έχουν αποκτήσει μια ψυχολογία που δεν τους επιτρέπει ή ακόμη δε θέλουν και οι ίδιοι να ενταχτούν πάλι στο Κοινωνικό σύνολο. Όπως και ο Δήμος Αθηναίων με πολλές δομές για τους ανθρώπους αυτούς έτσι και η Ι. Αρχιεπισκοπή με τις δομές αγάπης και προσφοράς προσπαθεί να ανακουφίσει τις ανάγκες τους.

Τα μέλη των φιλόπτωχων ταμείων καθώς και οι νέοι που συμμετέχουν παίρνουμε

σε κάθε επίσκεψη μαθήματα ανθρωπιάς και λαμβάνουμε μια «γροθιά στο στομάχι» κατανοώντας τις πολλές ευλογίες του Θεού στη δική μας ζωή. Κάθε επίσκεψη σε αυτούς Ευλογία Θεού και αναθεώρηση της ζωής μας.

Μια νυκτερινή εξόρμηση αγάπης, ιδιαίτερα τώρα τις γιορτινές ημέρες, είναι ικανή για να πάρουμε αποφάσεις να γίνουμε ελεήμονες, να μοιραστούμε τα αγαθά που μας δίνει ο Θεός μαζί τους. Να δώσουμε τα ρούχα που σπάνε τις ντουλάπες μας, τα σκεπάσματα που μα περισσεύουν και γενικότερα από απάνθρωποι να γίνουμε άνθρωποι...

Αρχιμ. Αλέξιος Γιαννιός

Υπεύθυνος Προγράμματος Επισκέψεων σε Αστέγους Ι. Α. Α.

<https://bit.ly/3oljGuS>